

Mák Norbert

ÉRDEK(K)EL

Ami elengedni fél

A csokban a semmi, a talánban az üresség
Egymásért a csendben hangokat keresnénk
Látnánk a könnyecskéket, amit kifúj szemünkből a
szél
Beismerés helyett megtartjuk azt, ami elengedni
fél...

Lehetne...

Lehetne... lehetnél valaki

Valami ismeretlenül ismerős...

Szengéden bújós, magához húzó

Olyan kedvesen szeretős...

Én kívülről

Én kívülről is látom, hogy belül milyen vagy
Nem a pillanat, hanem abban a tett, ami nyomot

hagy

Szerepből szerephe lépsz, míg mindent odabenn

hagysz

Visszavett ajándék az, amit magadból adsz

A vak

A vak vak marad hiába a szív... a vész
Minek az ész, ha vele ugyanúgy falnak mész
Megalvad a vágy, mint a vér, majd elfelejt remegni
a kéz
A gondolat tettekre sarkall, de magas minden léc
Elmerül, amit sorsunk belőlünk tép
Mészolyt mutat a rajt, sós folyadékot a vég...